

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/757/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218259
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814218259.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa J. T., štátneho občana T. republiky, bytom Q. č. XXX proti odporcovi Z. Z., štátnemu občanovi T. republiky, bytom N. nad V. č. XXX, v konaní zastúpenému JUDr. Karolom Mečiarom, advokátom, so sídlom Bojnice, Lúčky 19/3, o zaplatenie 1.659,70 eur, na odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 12C/78/2015-24 zo dňa 02. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,88 eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. Karola Mečiara, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 249,14 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu. Rozhodnutie vo veci samej súd prvého stupňa odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré posúdil podľa § 451 ods. 1, 2, § 456 ods. 1, § 457, § 48 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že navrhovateľ sa podaním došlým súdu dňa 08.10.2014 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 1.659,70 eur s odôvodnením, že odporca mu mal predať motorové vozidlo zn. Fiat Ducato a za účelom odskúšania tohto vozidla odovzdal odporcovi zálohu vo výške 1.659,70 eur. Vozidlo si odskúšal, pretože mu však nevyhovovalo, po troch dňoch vozidlo navrhovateľovi vrátil, ten mu však nevrátil zálohu, ktorú použil na vlastnú potrebu, čo uviedol aj pred vyšetrovateľom. Zhodnotiac výsledky dokazovania dospel súd k právnemu záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné z dôvodu jeho premlčania zamietnuť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na základe ústnej dohody medzi účastníkmi v roku 2009, odovzdal odporca navrhovateľovi motorové vozidlo za účelom budúcej kúpy vozidla navrhovateľom a navrhovateľ odovzdal odporcovi sumu 50.000 Sk /1659,77 eur/, po dohode s odporcom navrhovateľ odovzdal odporcovi predmetné motorové vozidlo, no odporca mu nevrátil zálohu kúpnej ceny motorového vozidla. Pretože k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi účastníkmi nedošlo a navrhovateľ motorové vozidlo, ktoré mal od odporcu „na skúšku“ odporcovi vrátil, bolo povinnosťou odporcu vrátiť navrhovateľovi žalovanú sumu ako zálohu kúpnej ceny vozidla z dôvodu bezdôvodného obohatenia /plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol/ ešte niekedy v roku 2009. Návrh na začatie konania podal navrhovateľ až dňa 8.10. 2014, teda celkom zjavne po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe a preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ navrhovateľ žiadal súd o doplnenie dokazovania výsluchom svedka Miroslava Pediača na okolností dohody medzi účastníkmi, súd toto dokazovanie nevykonal z dôvodu, že skutkový stav veci bol ustálený doposiaľ vykonaným dokazovaním a z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany odporcu. Vykonanie ďalšieho dokazovania vo veci by bolo neúčelné, nehospodárne. Rozhodnutie o

náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na obranu svojho práva pred súdom. Odporcove trovy pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 99,50 eur a z trov právneho zastúpenia vyčíslených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Odmietol tvrdenia odporcu, že motorové vozidlo mu vrátil poškodené. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vydal vo veci na jeho návrh platobný rozkaz, proti ktorému odporca podal odpor, v ktorom namietol aj premlčanie. Súd potom návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania. Takýto postup súdu považuje navrhovateľ za nesprávny, pretože súd ho hneď na začiatku neupozornil, že je tu premlčacia doba a vydal vo veci platobný rozkaz. Ak by to neurobil, nemusel odporca platiť súdny poplatok za odpor ani nájsť si advokáta, čo všetko mu teraz musí navrhovateľ nahradiť. Navrhovateľ s tým nesúhlasí a žiada, aby mu odporca vrátil jeho peniaze.

Odporca k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný, spravodlivý a vecne správny. Pohľadávka navrhovateľa bola už pred podaním jeho návrhu na súd premlčaná a jeho návrh bol teda nedôvodný. Navrhovateľovi nič nebránilo, aby sa pred podaním návrhu obrátil za účelom poskytnutia právnej pomoci na kvalifikovanú osobu. Preto odporca navrhol odvolanie navrhovateľa zamietnuť a uplatnil si k náhrade trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Odvolací súd je toho názoru, že posúdenie v konaní uplatneného práva navrhovateľa ako premlčaného súdom prvého stupňa bolo správne. Zodpovedá správnej aplikácii ustanovení § 100 ods. 1, § 101 a § 107 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka na v konaní správne zistený skutkový stav veci.

Navrhovateľ si v konaní uplatňoval právo na vrátenie zálohy 1.659,77 eur, ktorú odporcovi zaplatil na kúpnu cenu motorového vozidla, ku ktorej kúpe však nedošlo. Ide teda o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo odporcovi plnením navrhovateľa z právneho dôvodu, ktorý odpadol v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Tak ako v zásade každé majetkové právo aj právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v zákonom stanovenej premlčacej dobe. Občiansky zákonník upravuje v § 107 premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to stanovením tak dĺžky premlčacej doby /dvojročnej subjektívnej a trojročnej, resp. desaťročnej objektívnej/, ako aj začiatku plynutia premlčacej doby. Dvojročná subjektívna doba začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil; trojročná, prípadne desaťročná objektívna premlčacia doba pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení začína plynúť odo dňa, keď k obohateniu došlo. Ide o všeobecnú úpravu premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá sa uplatňuje pre všetky prípady bezdôvodného obohatenia, teda pre majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa vyslovenými v napadnutom rozsudku, že ak k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi účastníkmi nedošlo a navrhovateľ motorové vozidlo, ktoré mal od odporcu „na skúšku“ odporcovi vrátil, bolo povinnosťou odporcu vrátiť navrhovateľovi žalovanú sumu ako zálohu kúpnej ceny vozidla z dôvodu bezdôvodného obohatenia ešte niekedy v roku 2009. V tom období teda začala navrhovateľovi plynúť premlčacia doba jeho práva na vydanie plnenia z bezdôvodného

obohatenia a to tak subjektívna, pretože navrhovateľ za dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a že odporca sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a tiež objektívna, pretože vtedy nedošlo medzi účastníkmi k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, čím odpadol právny dôvod na zálohu na kúpnu cenu a tak vzniklo na strane odporcu bezdôvodné obohatenie. Keďže návrh na začatie konania podal navrhovateľ až dňa 8.10. 2014, bolo to celkom zjavne po uplynutí premlčacej doby a preto odporcom vznesenú námietku premlčania uplatneného práva navrhovateľa súd prvého stupňa správne posúdil ako dôvodnú a navrhovateľovi premlčané právo v súlade s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepriznal a jeho návrh na začatie konania zamietol. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je tak vecne správne.

Za rovnako správny považuje odvolací súd aj procesný postup súdu prvého stupňa predchádzajúci vyhláseniu napadnutého rozsudku. K premlčaniu práva konajúci súd prihliada až a len na námietku premlčania vznesenú dlžníkom /§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka/ a do doby vznesenia dôvodnej námietky premlčania nič nebráni konajúcemu súd, aby uplatnené právo, hoci aj premlčané, veriteľovi priznal. Konajúci súd nielenže nemá zákonnú povinnosť ale nemá ani právo veriteľa, či dlžníka na premlčanie uplatneného práva upozorňovať. Preto ani v tejto veci nemožno považovať za nesprávny postup súdu prvého stupňa, ktorý vydal vo veci na návrh navrhovateľa platobný rozkaz a neskôr návrh navrhovateľa zamietol prihladnuc pritom na námietku premlčania vznesenú odporcom v podanom odpore proti platobnému rozkazu.

Na základe týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,88 eur za trovy právneho zastúpenia. Tieto trovy právneho zastúpenia odporcu predstavujú tarifnú odmenu 41,49 eur za písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku + 8,39 eur režijný paušál. Výška tarifnej odmeny za úkon advokáta odporcu bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2015, v ktorom bol úkon vykonaný. Povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania uložil odvolací súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.